

[Bomhott.]

ligt tidspunkt har foreligget for Esbjerg bys borgmester og byens styre.

Vil den højtærede minister ikke iøvrigt være enig med mig om, at der i god tid og uden pression bør forhandles med byen og med dens styre om den ordning, der ønskes gennemført? Det forekommer mig, at en forhandling, der begynder den 1. maj og fortsætter den 15. maj, ligger på et relativt sent tidspunkt. Jeg tror ikke — dette være sagt i al stilfærdighed —, at planen om byggestop var noget godt udgangspunkt for forhandlingerne i Esbjerg; det var, tror jeg, både et sagligt og psykologisk fejlgreb. Det var dog naturligere at undersøge de konkrete muligheder først, inden man gik til et sådant skridt. Jeg er fuldkommen enig med den højtærede minister om, at der er en fælles formålslinie, der bør følges.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg skal blot til det ærede medlem sige, at netop en overvejelse af de konkrete muligheder førte til forhandlingerne den 1. maj og de videre forhandlinger. Situationen har aldrig været anderledes end, at det arbejde, der var i gang, måtte fortsættes; og man har heller aldrig ment, at der ville blive tale om fuldkomment byggestop, heller ikke i andre egne. Der er kun tale om, at mængden af arbejder, der igangsættes, må stå i rimeligt forhold til de arbejder, offentlige og civile, som er i gang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Fuglsang* til udenrigsministeren.

Hvilke skridt har ministeren foretaget til fremme af det ønske, der kom til udtryk i det af folketinget den 7. maj godkendte forslag om motiveret dagsorden?

Fuglsang: Man kan vist roligt sige, at det var med lige så enstemmig tilfredshed, man ude i befolkningen modtog folketingets dagsorden om, at også Danmark ønsker, at det må lykkes at få forhandlinger i stand med det formål at undersøge mulighederne for frie valg i hele Tyskland, som den, hvormed man her i tinget tilsluttede sig den. Herom vidner bl. a., at en række organisationer og enkeltpersoner på forskellig vis har givet udtryk for det samme, nemlig at henstille til de tre vestlige stormagter, at de før den endelige afgørelse

af Tysklands statslige stilling og optagelse i Europahæren gør, hvad der gøres kan, ad forhandlingens vej.

Netop på baggrund af den, man kan godt her, hvor det drejer sig om et udenrigspolitisk spørgsmål, sige sjældne overensstemmelse mellem næsten alle rigsdagens partier og landets brede befolkning, er det, man rejser spørgsmålet om, hvad den højtærede udenrigsminister og regeringen har gjort for direkte og klart at give de tre besættelsesmagters regeringer meddelelse om hele det danske folks og dets rigsdags stilling. Hele den sidste tids internationale udvikling og vestmagternes ganske åbenbare forsøg på at gennemføre den også for vort land så dødsensfarlige oprustning af Vesttyskland og det endelige brud i Tyskland selv gør, at det danske folk har krav på et klart svar på, hvilke praktiske skridt regeringen har ladet følge på folketingets enstemmige vedtagelse.

Hvilke skridt har udenrigsministeren foretaget for at imødekomme det ønske, som blev udtrykt i den af folketinget den 7. maj vedtagne dagsorden? På hvilken måde har den højtærede udenrigsminister og regeringen meddelt, at det er mod det danske folkets enstemmigt udtalte ønske og vilje, når, som aviserne nu meddeler, de tre vestmagters udenrigsministre på mandag samles i Bonn og uden forhandlinger gennemfører Tysklands spaltning og nymilitarisering?

Statsministeren (Erik Eriksen): Da udenrigsministeren ikke kan være tilstede, skal jeg i hans fraværelse besvare det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Fuglsang har stillet til udenrigsministeren om, hvilke skridt udenrigsministeren har foretaget for at imødekomme det ønske, som blev udtrykt i den dagsorden, der vedtoges af folketinget den 7. maj.

Som ærede medlemmer vil erindre, udtalte folketinget i den dagsorden, der blev vedtaget efter den udenrigspolitiske debat, at også Danmark ønsker, at det må lykkes at få forhandlinger i stand med det formål at undersøge mulighederne for frie valg i hele Tyskland. Udenrigsministeren har, således som han bebudede under den udenrigspolitiske debat, i sin svartale til partiernes ordførere den 7. maj, allerede d. 8. maj instrueret samtlige danske ambassader og gesandtskaber om de udtalelser, som ministeren selv og andre fremsatte her i tinget under debatten, således at repræsentationen er i stand til at redegøre for regeringens og landets opfattelse med hensyn til Tysklandsproblemerne overfor de regeringer, hos